

pustiul mă cheamă

M Horlaci

sunt o greseală a naturii sau poate natura o greseală abstractă
iar existența o iluzie care dispare atunci când ultimul neuron moare si apare nimicul
ce mai este si ăsta?
ce mai este si viața ?
sau mama pe care o privesti cu iubire
dar mâine dispare sub o movilă
si ierburi vor creste pe trupul subțire
iar eu voi rămâne
cum am venit
cu pumnii goi rătăcit
si scârbit
e totul o farsă o glumă
si-n mine
realul își pierde valoarea substanța
si tot ce rămâne e doar ignoranța
un fel de sfârșit amânat până când
nu va rămânea
nici urmă de gând
pustiul mă cheamă îmi este amic
privește privește
e totul nimic